

Noves adquisicions

Les noves adquisicions del Museu Marítim de Barcelona

Les col·leccions del MMB han estat enriquides en els darrers mesos amb la incorporació de diferents objectes, documents i fotografies, alguns procedents de donacions i altres de compra. El seu valor és sempre gran, ja que permeten recuperar petits bocins de la nostra història marítima. En primer lloc destaquem les donacions, que no paren de créixer i que demostren que el Museu Marítim de Barcelona ha aconseguit guanyar la confiança i el reconeixement de la nostra comunitat. Recollirem les més destacades per categories i per donants.

S'han produït les següents donacions: de mans de Juan Vehils i Pilar Vehils, una col·lecció de ribots per fer motllures d'embarcacions, un diploma i també reproduccions d'un àlbum fotogràfic amb fotografies de Juan Vehils realitzades el 1956; de Carles Piqueras, una pintura titulada *Bastint un Mondrian mariner*, de 70 x 50 cm, datada l'any 1999; de Joaquim Marías, dues mantes amb el logotip de la Cía. Trasmediterránea; d'Àngel Guevara, una zodiàc Mark II i materials diversos vinculats a la pràctica de l'esquí nàutic, i de Josep Ortet, com a president de l'Associació d'Amics del Museu Marítim de Barcelona, diverses fotografies i cartells relacionats amb pel·lícules de tema marítim, i també objectes diversos com ara un quadernal de dos ulls, tres gorres d'oficials de la marina de guerra, quatre insígnies de gorres, una banca, dues espatlles i un cinturó d'uniforme d'almirall.

També hi ha hagut altres donacions, com la de Roger Marcet, que ha donat una càmera de fotografia submarina amb la seva caixa estanca; un impermeable; un tabard del pailebot Santa Eulàlia (2004); un díptic del Saló Internacional del Còmic de Barcelona sobre l'exposició Barcelona en el Còmic, que es va celebrar a les Drassanes el 1988 –el document inclou un desplegable amb les Drassanes i el monument a Colom, així com un text de Manuel Vázquez Montalbán–; un soldador de petroli fabricat a Barcelona per l'empresa Serrot als anys 20; tres rajoles, amb escenes de pesca del rall i una que mostra la reproducció d'una galera; dos models de joguina que

reproduïen el creuer *Canarias* i el vapor *Cabo San Vicente*, i una col·lecció de fotografies i postals. Per la seva part, Joaquim Maria Tintoré ha fet donació de quinze memòries de la Mutual Naviera Mediterránea corresponents als exercicis 1945, 1946, 1947, 1949, 1950, 1951, 1953, 1954, 1956, 1957, 1958, 1959, 1960, 1961 i 1962; Sofia Isus ha donat una estampa digital impresa i numerada de l'aquarel·la titulada *Port de Marsella*, de la qual n'és autora; Dolores Burzaco, un àlbum de fotos relacionat amb el vapor *Igotz-Mendi* i amb el maquinista naval Severo Burzaco Martínez, i alguns retalls de premsa, i Núria Babot, setanta-cinques cartes nàutiques que havia col·leccionat el seu pare, Carles Babot.

Una menció a banda mereixen les múltiples donacions de material relacionat amb la fotografia, com les de Jaume Cifré (que també dóna un model del destructor

Almirante Valdés, realitzat pel modelista Morejón) i les de De Dios, Manuel Garcia, Jordi Montoro, Vicente L. Sanahuja, Enric Piera, Albert Campanera, Xavier Agramont, Jordi Maseras, Santiago García Hinojal, Delfí Alsina, Joan Riambau, Fabio Peña, Sara Masó, Vicente García, Carlos E. Court i Josep Antoni Trepas. Pel que fa als fons bibliogràfics, també s'han incorporat a les nostres col·leccions donacions de llibres de Pere Redon, Ramón Vendrell, Maria del Mar Deusedas i dels hereus de Martí Barrionuevo.

I, com cada any, la Fundació Suport Museu Marítim de Barcelona ha fet donació de diferents materials adquirits a particulars: un lot de materials de Josep Maria Riba; els materials adquirits a Marià Martí i els seus germans (un conjunt d'objectes que havien format part de la col·lecció particular de seu pare, el pintor Martí Barrionuevo); material audiovisual produït per la Universitat Politècnica de Catalunya que consisteix en un vídeo titulat *Recorregut per les Drassanes Reials de Barcelona* i una reconstrucció en 3D de les Drassanes Reials, i un dibuix de Xavier Mariscal que representa el front marítim de Barcelona, on destaca l'edifici de les Drassanes Reials.

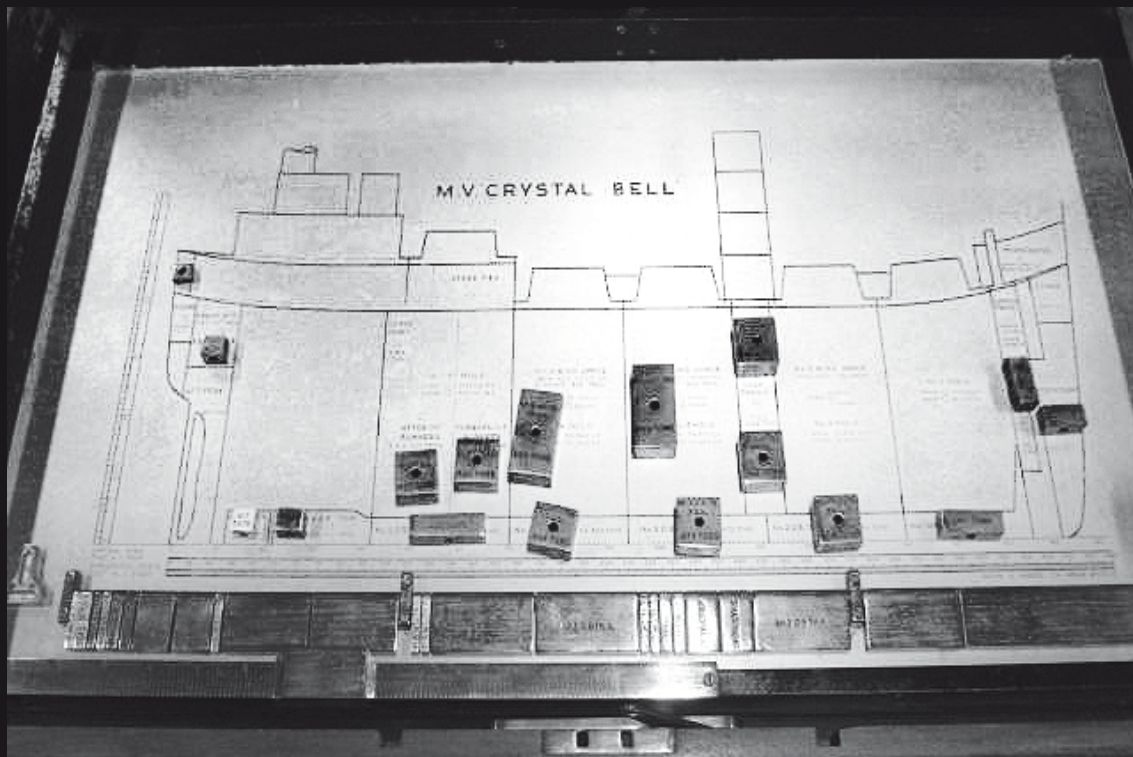
També s'han fet algunes compres, entre les quals cal destacar un daguerreotip amb el retrat d'un mariner (del segle XIX), comprat a Subhastes Balclis; un moble de fusta amb un codi internacional de senyals i un lodicator, comprats a Manel Isnard; una làmpada Aldis per transmetre senyals de llum en morse, i una brúixola de butxaca en una caixa de fusta i un compàs de bot també en una caixa de fusta, comprats a Josep Maria Riba. Finalment, també hem incorporat tres embarcacions esportives, que ajuden a completar les nostres col·leccions: una embarcació de la Classe Internacional Estel (donada pel Club Nàutic Vilassar), una embarcació de la Classe Internacional Europe (donada per Joan Ramon Barbany) i el patí català *Zorrillo* (una donació de la Federació Catalana de Vela).

LES COL·LECCIONS PARTICULARS

No cal insistir en el paper que han jugat i juguen els col·leccionistes particulars en la salvaguarda del patrimoni. Grans museus del món han nascut a partir de la tasca recol·lectora de particulars que, amb criteris diversos, han acumulat col·leccions de tot tipus i que, finalment, han cedit o venut a les administracions públiques. El final del cicle és el gaudi per part de la societat. En el món marítim també es dóna aquest fenomen, ja sigui pel que fa al patrimoni moble, a les grans biblioteques o, fins i tot, als arxius fotogràfics. Alguns aficionats a les coses de la mar han aplegat materials que, sense la seva intervenció, s'haurien perdut definitivament i que han permès la recuperació d'un patrimoni que generalment no és massa valuós des del punt de vista econòmic ni tan espectacular com pugui ser un fons de pintura. En canvi, aquestes col·leccions permeten salvar una part de la memòria que es podrien perdre per sempre.

RALSTON INDICATOR O LODICATOR

Número d'inventari: pendent.

Autor: Kelvin & Huiges, Ltd.

Matèria: fusta, acer, alumini, paper.

Tècnica: –

Mides: 83 x 51 x 16 cm.

Cronologia: 1955.

Procedència: adquisició a Manel Isnard.

Es tracta d'un instrument que serveix per al càlcul de l'estabilitat i els calats del vaixell. Està dissenyat

especialment per a cada vaixell o per als de la mateixa sèrie (vaixells bessons o *sister ship*). L'inventor, Shirley Brooks Ralston, fou un enginyer naval anglès que va treballar en unes drassanes britàniques de les quals en fou el director fins a la seva mort. En concret aquest aparell va ser fet per a la motonau *Crystal Bell* probablement l'any 1955. Però l'instrument va ser desenvolupat en la dècada de 1930 i durant els anys de la segona guerra mundial va ser utilitzat, sobretot, en la càrrega de petroliers.

Número d'inventari: 65913F.

Autor: desconegut.

Matèria: vidre, metall, cuir, mercuri.

Tècnica: procediment fotogràfic (daguerrotip).

Mides: 9 x 8 cm.

Cronologia: c. 1860.

Procedència: adquirit a la casa de subhastes Balclis / Juan Naranjo.

Aquest daguerrotip és el retrat d'un mariner de l'Armada Nord-americana (ca. 1860). Aquest retrat està encapsulat en un estoig, conegut com a *Union Case*, fet d'un material termoplàstic que va ser un prece-

dent dels actuals plàstics, on s'encapsulaven daguerrotips, ambrotips i tintips.

La caixa és estranya i està ornamentada amb motius militars. Ara per ara desconeixem el nom del fotògraf i la marca de l'estoig, però quan aquest sigui desmuntat per a la seva anàlisi potser en descobrirem noves dades.

El tipus de decoració fa pensar en un daguerrotip fet durant els anys de la guerra civil americana (1861-1865), un moment en el qual la fotografia va agafar una gran embranzida als Estats Units, ja que permetia que els homes que anaven al combat poguessin deixar un record a les seves famílies.